

Forpligt dig til fremtiden

Ikke korrekturlæst

af Stewart Battle (EIRNS) – 08. april 2025

Trump-administrationen har fortsat sin egenrådige tilgang med nye politiske initiativer rundt om i verden. Blandt disse er nu: forsøg på at udvide USA's militær yderligere rundt om i verden, herunder ud i rummet, udtrykkeligt for at imødegå Rusland, Kina og andre »modstandere«; en optrapning i Sydvestasien, som truer med at udløse en omfattende militærkampagne mod Iran – alt imens der tilsyneladende ikke sættes grænser for Israels folkemord i Gaza; og nu en kaotisk handels- og toldpolitik, som truer med at få verdensøkonomien til at bryde sammen.

Ikke desto mindre har der vist sig glimt af diplomati og løsning. Da Israels premierminister Netanyahu ankom til Det Hvide Hus den 7. april, blev han chokeret over at høre, at præsident Donald Trump havde været i dialog med den iranske regering, og at samtalerne var planlagt til at begynde lørdag den 12. april. Som *Times of Israel* rapporterede, blev Netanyahu hverken informeret om dette før kort før sit møde med Trump, og han fik heller ingen forsikringer om Israels krav i forhold til Iran.

Man kan håbe, at dette i det mindste antyder et vist niveau af rationel tænkning fra præsident Trumps side og en uafhængighed af Netanyahu og hans ligesindedes vanvid. Det er dog stadig uvist, om de køligere hoveder vil sejre i løbet af de kommende dage, eller om der i sidste ende vil udbryde krig. Men uanset hvad der sker, skal det understreges, at Trumps åbenlyse mobbemetode, selv om den lejlighedsvis er vellykket, ikke er en tilgang, der vil gøre USA – eller nogen anden nation – virkelig »stor« igen. Ud over at opflamme regionen til en katastrofal krig kan den afspore den lovende forbedring i

forholdet mellem USA og Rusland, som i så høj grad har trukket verden tilbage fra randen af et atomart ragnarok.

I mellemtiden er verden stadig påvirket af »befrielsesdagen«, hvor der blev indført toldsatser i sidste uge. Nogle lande vil måske bøje sig og gå med til at forhandle, men andre – for eksempel Kina – vil muligvis holde fast. Trumps indførelse af yderligere 50 % told på kinesisk import, hvilket hæver den samlede told til 104 %, vil ikke blive taget let på. Uanset hvad blev det dilemma, Trump står over for, beskrevet den 7. april i en artikel for Kinas CGTN af Helga Zepp-LaRouche, som bemærkede, at der er meget større faktorer på spil end at lege med tal og handelsunderskud. Disse faktorer omfatter det forfærdelige niveau af teknologiske fremskridt og produktivitet i de vestlige økonomier i løbet af de sidste to årtier, den næsten manglende eksistens af små og mellemstore virksomheder i USA, som kan erstatte importerede varer, og boblen af finansielle derivater til en værdi af 2 billioner dollars, som venter på at sprænge. Hvorvidt Trump forpligter sig til at løse disse problemer for alvor eller blot forsøger at pumpe flere penge ind i den bankerotte amerikanske økonomi, kan afgøre, om dette bliver den lunte, der får hele det finansielle system til at nedsmelte.

Mens alt dette skete, var en helt anden udvikling i gang – en udvikling, der antyder et håbefuldt alternativ til det nuværende kaos og den nuværende fare. Tirsdag morgen den 8. april blev Soyuz-rumfartøjet om bord på en russisk raket opsendt med to russiske kosmonauter og en amerikansk astronaut og ankom med succes til den internationale rumstation. Som den russiske præsidents særlige udsending for investeringer og økonomisk samarbejde Kirill Dmitriev sagde om opsendelsen: »Halvtreds år efter at Apollo-Soyuz viste, at rummet kan forene os, flyver Rusland og USA stadig sammen. Historien giver ekko i rummet.» Dmitriev havde besøgt USA den 3. april for at mødes med Trumps udsending Steven Witkoff og andre om samarbejdet mellem USA og Rusland i løbet af den 2.-3. april.

Udfordringerne i dag er store, og kompleksiteten kan føles overvældende, men når vi tænker på de kampe og den beslutsomhed, som tidligere krigere for sandheden har udvist, kan det inspirere os til at forstå vores mere universelle mission. For 80 år siden, den 9. april 1945, blev Dietrich Bonhoeffer – en af de stærkeste åndelige ledere i modstandsbevægelsen mod Hitler – henrettet i koncentrationslejren Flossenbürg. I sit essay »Efter ti år« fra 1942 talte Bonhoeffer imod »kortslutningen af uhistoriske og uansvarlige tænkere«, som fralægger sig ansvaret i øjeblikke med store kriser. Han skrev:

»I en sådan situation lærer vi, at hverken et teoretisk synspunkt eller et kritisk og holdningspræget synspunkt, eller en afvisning af at se kendsgerningerne i øjnene, eller opportunisme, eller selvopgivelse og kapitulation over for succes, kan yde vores opgave retfærdighed. Vi ønsker ikke at være fornærmede kritikere eller opportuniste, men vi må være medansvarlige for den historiske proces, fra sag til sag og i hvert øjeblik, som sejrherre eller som de besejrede. At tale om en heroisk undergang i lyset af et uundgåeligt nederlag er dybest set meget uheroisk, fordi det ikke vover at se ind i fremtiden. Det sidste ansvarlige spørgsmål er ikke, hvordan jeg kan redde mig selv heroisk ud af omstændighederne, men hvordan en fremtidig generation skal leve. Kun ud fra dette historisk ansvarlige spørgsmål kan der opstå frugtbare – om end midlertidigt meget ydmygende – løsninger. Kort sagt er det meget lettere at holde fast i princippet end i det konkrete ansvar.«

Bonhoeffer uddybede dette tema om optimisme og fremtid: »Optimisme er i bund og grund ikke et syn på den nuværende situation, men den vitale kraft, en kraft af håb, hvor andre resignerer, en kraft til at holde hovedet højt, når alt synes at mislykkes, en kraft til at udholde tilbageslag, en kraft, der aldrig overlader fremtiden til modstanderen, men gør krav på den for sig selv. Der findes bestemt også en

tåbelig, fej optimisme, som skal fordømmes. Men ingen bør se ned på optimisme som en vilje til fremtiden, selv om den tager fejl hundrede gange. Det er livets sundhed, som de syge ikke bør inficere.«

Firs år senere, i 2025, er der en løsning – hvis vi vælger at skabe den. Det er på tide at droppe det bankerotte britiske imperiesystem og erstatte det med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur i en verden af suveræne nationer, der respekterer hinanden.

Foto: Dietrich Bonhoeffer – en af de stærkeste åndelige ledere i modstanden mod Hitler. Kredit: Offentligt domæne